

๓ ถนนวิชยา จันทบุรี
๔ พฤษภาคม ๒๕๖๕
เรียน อาจารย์ประพันธ์ ทันนบดี

ผมได้รับหนังสือที่อาจารย์
ส่งไปให้เด็กว่าความชอบพระคุณ
ที่แรกผมซื้อหนังสือพจนานุกรม
นลาญ—อังกฤษมาอ่าน จึงทราบว่า
นลาญถืออาชีวะเป็นราษฎร์ไม่มีอันกัน
ต่อมาผมซื้อหนังสือพจนานุกรม
ไทย—นลาญ ก็พบเพื่อนเขียนอีกหลาย
คำใช้รวมรวมส่วนมากให้อาจารย์ ๑
๗๘

นางคำนลากูเอากำเนิดรำไป
แต่งตัวให้เป็นแขก เช่น ก้าว่า มาส
(เมียะส์) - ทอง, มลากูดิม อี
เป็น อึมส์, คำ ถ้า ของเนิดรำปล่าว

ปุก มาบูอาไปใช้ให้เป็นแทค
ว่า Tanam เป็นดัน

นลัญก์เจ้าคำไทยไปแปลง
ให้เป็นแขก เช่น ดา เป็น มาต้า,
ถู นลัญ เจ้าไปใช้เป็น อถุ, ก้า (นก
ก้า) นลัญเจ้าไปใช้เป็น ตากาด
ซึ่งหวัดถูกก็เดาว่ามาจากภาษา
นลัญ บุกิต แปลว่า ภูเขา แต่หม
คิดว่าคำนลัญเจ้าคำ ถู ชื่อแปลว่า
ภูเขาไปแต่งคำให้เป็นแขกบุกิต

สมเด็จพระบรมราชูปถัมภ์
นุภาพกกล่าวว่า “ภาษาช้าง” ของ
เบญจรงค์และนลากุล เมื่อตนกันถ้าอาจารย์
ร่วมร่วนไว้ แผนขอตัวบครับ

ด้วยความนับถือ

ມະນາຄຣ ຄຣົມມຮງ

ข้อเขียนของอาจารย์เกี่ยวกับเรื่อง
คำมลายูที่มาจากภาษาเขมร ผู้จะ
ตีพิมพ์ในรัฐสัมภพ เริ่ว ๆ นี้ครับ
คุณมนตรีเป็นชาวใต้ชื่นไปอเมริกา
จันทบุรีจนปิดเกหะเมืองราชการ
ได้ความรู้ภาษาเขมรจากชายแดน
จันทบุรีนั้นเป็นกำไรเชิงต่ออย่างยิ่ง
ผมได้อ่านภาษาเขมรในปักษ์ใต้
ของคุณมนตรีฉบับของ ดร.รำไพ
พรรษณ์แล้วนับว่าเป็นหนังสือที่มี
คุณค่ามาก สำหรับภาษาทั่งในคำ

ມາຍຸຜົນຈະສອບດາມຜູ້ຮູ້ແລະຈະສຳ
ມາໃຫ້ຄຣັນ

๓๘๕๒ ฉบับเดือน กันยายน

๒๐ พฤหัสภาคม ๒๕๑๘
เรียน อาจารย์ประพันธ์ กิ้นนับถือ
หมูได้อ่านรุส迷信แล็บันทึก
อาจารย์และคณะเดินทางไปสัมมนา^ก
การพากผามที่คุณปีดแล้ว ขอขอบ
คุณมากกรับที่นับถือพื้นอ่องชาวะไทย
ฝรั่งเศสไปเล่าให้ฟังน้องชาวะไทย
ที่นั่งฟัง ร่างๆ เชิญไปเยือนอีก
นิหลายคนบ่นเสียดายที่อาจารย์ไป
อยู่เพียงไม่ถึงวัน

ผู้อุทกอ่านพื้นของชาวดั้นไกรบูรนัง ในที่ราบอ่างขาง พอมีเวลาไปปั้นภายน้ำได้อีกหรือ เปล่า เพราะทางเมืองไทร เมืองประดิสก์น่าสนใจไม่น้อย

ໜີ້ພະລາຍງ